

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštino vred za celo leto 60 K, za pol leta 30 K, za četrt leta 15 K.

Po samezna številka 1'60 R

KA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Inserati: Ena šeststolpna petivrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 2 K. Pri večkrani objavit primerenpopušt. Posamezna številka 1'60 R

49. šte.

Gornja Radgona, dne 8. decembra 1921.

III. leto.

Današnji številki smo priložili položnice za obnovitev naročnine. Kdorkoli rabi položnice, naj jih naroči pri nas. Dopisnica zadostuje! Nabirajte nove naročnike!

Upravna razdelitev naše države.

Kakor smo že našim čitateljem sporočili, se ima na podlagi slavne vidovdanske ustave razdeliti naša država na več upravnih oblasti. To je bilo kratko politično poročilo. Danes pa se pomudimo pri tej velevažni točki naše politike.

Ko je izšla vidovdanska ustava, je ista pri opozicijskih (t. j. vladi nasprotujočih) strankah naletela na viharje nezaučnic; kajti ustava je zgrajena nasilno in proti izrečni volji prebivalstva, ona ovira nadalje svoboden razvoj kulturnih in gospodarskih sil posameznih pokrajin. S pomočjo ustave je zavlada takozvani demokratični meščanski razred, ki si domišlja, da je mogoče z ukazi in dekreti in delom s pomočjo bajonetov siloma urediti državni ustroj. — No, čas je vendar pokazal, da to ne gre in da so nasilstva pri vladanju pogrešena sredstva. Proti tem metodam pa se postavlja mogočno avtonomistično (t. j. samoupravno) gibanje, ki ima za smernico mirni razvoj. Istovetenje gospodarskih in kulturnih jedinic (Slovenija, Hrvaška, Macedonija, Bosna, Crnagora i. t. d.) z zemljepisnimi mejami bivše avstro-ogrske monarhije je velika politična zlobnost; kajti vsak razsoden poznavalec naše države in njenih posameznih pokrajin mora priznati, če ima le količkaj čuta za stvarnost in pravičnost, da se je tekom dolgih stoletij v zahtevanih samoupravnih pokrajinah razvilo različno kulturno in gospodarsko življenje. Vse, kar imamo mi Slovenci, Hrvati in Srbi je dragoceno: last nas vseh, to je res! Zato je upravnemu delu in zlobno, od-

rekati enim ali drugim posebnosti v gospodarskem ali splošnem kulturnem razvoju. Veseli smo narodnega jedinstva, ampak z ustavami kakor je Vidovdanska se narodno jedinstvo nikakor ne krepi, ampak le razdira. Toda o tem smo že dovolj govorili.

Poglejmo naš politični položaj! Ali deluje parlament? Kako? Kje je volja ljudstva, volja državljanov? Ali sodelujejo po načelih jedinstva v državnem zboru vsi deli in najširši sloji našega naroda? Dvomimo. Kapitalizem in njegova žlahta s krivonosim židovstvom pod pazduho — to vodi zemljo naših dedov. — Kot druga in za sedaj najbolj občutna posledica te nesrečne ustave pa je, kakor sem zgoraj že omenil, razdelitev države. Nas tolaži samo to, da so se tudi zaslepljenim politikarjem, ki so slepo prisegali na vse, kar je prišlo iz Beograda (ali more sploh kaj prida priti iz Beograda?) se začelo svitati, da tako ne gre in ne bo šlo dalje. Številni demokratični listi so se postavili proti nezmisljeni parcelaciji naše zemlje. Bojimo se, da prepozno. Jasno pa ostane eno, da namreč ta predstoječa razdelitev naše države na več oblasti nikakor ne bo prispevala k jedinstvenosti vseh plemen, ampak bo sčasoma dosegla precejšnje razlike. Politični krogi ugotavljajo, da je ta predstoječa razdelitev države v upravne oblasti plod strankarske drznosti. Če vzamemo načrt razdelitve v roke, moramo ugotoviti, da je isti napravljen brez zemljevida, brez številke o narodno-gospodarskih napravah, zadržanih, brez ozira na prometne, kulturne, in politične razmere posameznih delov. Tako bo nastala iz te razdelitve, ako se izvrši, prava zmešnjava, ki bo veličanska in še sedaj nedoumljiva zapreka v razvoju gospodarstva in splošne kulture našega ljudstva. Itak pereča nesoglasja med strankami in plemeni naše države bi se še poostrila. Ako se to delo posreči, je to zaključno delo takozvane demokratične stranke, ki se vzlasti na Slovenskem trudi zagvozdit razvoj slovenstva in njegove kulture. Le pogledimo: Slovenska visoka šola je demokratom v Ljubljani na

poti. Oni bi radi vse posrbili bolj kot Srbi sami. So je tudi najglavnejši namen te upravne razdelitve v neko mariborsko in ljubljansko oblast. — Hvalabogu, da niso z njimi vsi demokrati. Treznejši, ki spoštujejo sebe in svoje ljudstvo, iz katerega so izšli, so dvignili svoj protest proti taki nakani. — Ena glavnih nalog bodi, zahtevati revizijo ustave. Ona se bo tudi izvršila, kakor hitro primejo za državne vaje ljudje iz ljudstva. Slovenija mora ostati cela in nerazdeljiva. Zato govori več razlogov. Najboljši razlog pa je: Naša narodna samozavest, naš narodni ponos, ki hoče, da se slovenski narod, ki se je pod gospodstvom avstromadžarske tiranije ohranil in kulturno razvijal, razvijal tudi v bodoče na tem temelju kulturno, gospodarsko in politično. Brez Slovenije ni Jugoslavije in le ako bomo imeli Slovenci najširšo avtonomijo, bomo v istanu, se neovirano razvijati na vse strani in tako ukrepiti našo skupno domovino: Jugoslavijo. Ni nam treba poudarjati, da smo obmejni Slovenci še posebno proti razdelitvi države odnosno Slovenije v upravne oblasti, ki ne odgovarjajo našemu razvoju. Zahtevamo nedeljeno Slovenijo!

Prošnja in poziv.

(Vsem našim naročnikom, somišljenikom in prijateljem.)

Zopet gre eno leto z brzimi koraki proti svojemu koncu. Vsak dober gospodar, gospodinja, podjetnik, i. t. d. hoče ob koncu leta ugotoviti uspehe svojega dela. Naše delo, trudapolno in težavno tudi ni ostalo brez uspeha. — Ob koncu leta uravnamo račune. Tako dela vsak vesten človek, kateremu je kaj ležeče na tem, da se njegovo podjetje razširi ali vsaj vzdrži.

S prihodnjo številko, vsekakor pa še to leto bomo razposlali vsem p. t. naročnikom položnice. Kdorkoli je z naročnino zaostal, naj isto poravnava po stari ceni in takoj obnovi naročnino za drugo leto ali vsaj za pol leta vnaprej. Storite to čimprej, da nam olajšate težavno delo upravljanja. Pomislite, koliko stane v dragem času sam papir, tiskarna, upravništvo, poštine i. t. d. Prosimo vse, ki so zaostali bodisi z inseratnimi računi, ali z naročnino, da

Anton Medved:

Zakonska sreča.

(Humoreska.)

Martin Kladivar in Marjeta, rojena Parkelj sta bila v začetku svojega zakonskega življenja čisto srečna in drug z drugim zadovoljna. A kaj, ko je vsa sreča na tem svetu minjiva! Počasi sta se med sabo naveličala, jela se ogibati, pregovarjati, naposled tepsti in kolikor lažji je bil Marjetin jezik, tolika težja je bila Martinova pest. Vendar pa bi skoro lahko trdil, da je bilo v možu manj hudobnosti, nego v jeziku, gobčni ženi. V majhni vasici, kjer sta morala nositi tako težavni zakonski jarem, izpodkopala je Marjeta svojemu možu z opravljanjem in obrekovanjem ves ugled. Zlasti sosed, ki je imel že pred poroko tiho mržnjo do Martina, bil je temu zelo v konce zaradi neke hruške. Razporna točka je premalenkostna, da bi jo očrtal.

Nekega vročega dne je ležal Kladivar v senci za plotom svojega vrta. Upravkar je začel dremati, ko ga vzdrami potajen, a dovolj slišen glas njegove žene. Govorila je na drugi plati visoke seči s sosedom.

Razgovor je bil tak-le:

„Tilen, (tako je bilo sosedu ime), Tilen, povej mi, kako bi se moža iznebila. Meni ni več živeti z njim!“

„Marjeta“, odvrne sosed, ki je bil poln vsemogočih vraž in praznih ver, „povej mi, ali je tvoj mož rad kuhano vojenino?“

„Ves mrtev je nanjo.“

„Skuhaj mu je, kolikor moreš veliko!“

„Čemu?“

„Od prevelikega užitka vojenine človek oslepi. Kadar pa moža oslepiš, lahko z njim narediš, kar hočeš, in če ga tudi umoriš, ne more ti nič, ker te ne bo videl.“

Marjeti je zažarel obraz, Martinu pa so se raztegnila usta. Kuhano vojenino je imel res nad vse rad, na prazne vere pa nič ni dal. Bil mu je torej namenjen dober in nedolžen posladek. Potuhnil se je in čakal, kdaj odideta njegova dva prijatelja vsaksebi, kar se je precej zgodilo. Tilen je bil naslonjen na ono razporna hruško in ker je bil med razgovorom z roko mahal, zadel je z roko odprtino majhnega žlamborja. Vsuli so se iz njega sršeni in Tilen in Marjeta sta ubrala neverjetno brzo pot pod noge. Ko se je zdražena žival pomirila, je Martin s tihim posmehom stopil v svojo hišo. Skoro ni verjel, kako je mogoče, da je njegova žena tako točna v svoji nalogi. Prijazno stopi predenj iz kuhinje in mu reče: „Martin, če se prav spominjam, bo jutri tvoj rojstni dan. Dejva, spraviva se in skleniva, da se ne bodeva več prepirala.“

Na to Martin: „Marjeta, jaz se ne krčim. A napraviti moraš kaj dobrega zame; saj vem, da si ti tudi privoščiš marsikak pogodež.“

„Martin, veš kaj ti bom skuhala? Vojenine!“

„Dobro, kakor navlaš! Saj veš, kako jo imam rad. Pa veliko je skuhaj! Uno-le skledo!“ Martin je pokazal dobršnje posodo na kuhinjski steni. — Bilo je domenjeno. —

Drugi dan popoldne je Marjeta postavila pred svojega moža tisto skledo kuhane vojenine. Oba sfa sedla tako, da sta si gledala v obraz. Martin je začel hlastno mahati vojenino, Marjeta pa je nestrpno čakala nje učinka. Naposled vpraša, ko jn Martin tako nekako polovico použil: „Ali še kaj vidiš?“

„Če dalje manj,“ odgovori Martin in pridno nadaljuje telesno delo krščanskega usmiljenja. Ko se je vojenine h koncu približevala, vpraša ga žena vnovič: „Ali še zmerom vidiš?“

„Saj ti pravim, čedalje manj.“

Škieda se je konečno izpraznila. Martin je svoje oči zatislil in globoko vzdihnil: Marjeta, zdaj pa ne vidim nič več.“

Letà mu je odvrnila z glasom, v katerem je bilo razlito rahlo očitiranje, sočutje in tiho veselje: „Martin, zakaj si toliko jedel; saj sem te zmerom med jedjo opominjala, da jej zmerom zaradi oči, veš!“

„Prepozno!“ zaječi Martin. „Nič več ne bom gledal zlatožarnega solnca, hu!“

Marjeta ga tolaži: „Ljubi mož! Pojdiva pod milo nebo! Morda ti bo rezen zrak koristil. Pojdi!“ Poda mu roko in ga varno vede čez prag na plano. Med potjo pa Martin zmerom

isto takoj obnove in če nimajo položnice pri rokah, naj pošljejo dopisnico in zahtevajo položnice.

Zbirajte nadalje ob vseh mogočih priložnostih za Obmejni tiskovni sklad iz katerega se krije zevajoči primanjkljaj pri izdajanju našega lista in druge narodno-obrambne potrebe, ki so s tiskom v zvezi.

Prosimo vsakogar, naj se ne čuti užaljenega, če opominjamo na plačilo naročnine. Vsakdanje skrbi zavzemajo tako delovnega človeka, da res ni mogoče misliti na vse. Poražite bližajoče se praznike za izravnavo vseh obveznosti in za nabiranje novih naročnikov!

Vsem starim naročnikom kličemo iskreno: Ostanite nam zvesti kakor dosedaj in se zavedajte velikanske naloge, katero ima krščanski časopis, v sedanjem pogansko-materijalističnem času Zlatega teleta. Četudi gre trda za denar, podpirajte svoj list, ki hoče vedno biti Vaša zasloba. Zastopati hočemo interese ljudstva, kakor dosedaj. Nastopali bomo kakor dosedaj z največjo brezobzirnostjo proti raznim izkorščevalcem, verižnikom, oderuhom, špekulantom in onim krvosesom našega delavca, malega kmeta in obrtnika, ki tirajo našo lepo domovino v propast. Nič ne bomo prizanašali v boju za pravice ljudstva in se bomo borili odločno proti sedanjemu koruptnemu sistemu in vsem onim, ki ga na katerisibodi način podpirajo. Z ostro kritiko bomo skušali iztrebiti ves plevel od naše narodne in državne meje. Razkrinkali bomo brez usmiljenja vse domače in tuje rovarje proti državi in jedinstvu kakor tudi podvrgli ostri kritiki vse nečedne razmere na naših državnih mejah in v upravi. K tem sklepom nas vodi vzvišeni namen, vzdigniti ugled naše države na zunaj in z ostro kritiko skušati odstraniti vse, kar naš jugoslovanski ponos, posebno pa našo slovensko zavest na zunaj postavlja v slabo luč in zasmeh. — Posvetili se bomo, v kolikor nam bo po skromnih močeh mogoče vsem panogam narodnega gospodarstva, razvoju domače industrije, obrti in trgovstva.

Kajne, to so ogromne naloge. Delavec je malo in sredstev ni. Odvisni smo od Vas. Podpirajte nas, ostanite nam zvesti in pridobivajte druge. Na delo za pravično stvar!

Vsakogar pa, ki trpi kakoršno bilo krivico od strane uprave ali zasebnika, naj nam to zapušno sporoči. Nikdo ne bo zvedel imena dopisnika. Samo to prosimo vse dopisnike, da svoje dopise podprejo vedno s pričami. Poročajte vedno le golo resnico, ker hočemo edino le z resnično kritiko, ne z lažjo in prevaro, kakor to delajo drugi listi odpraviti krivico ali njen delokrog vsaj omejiti. Bodimo v boju s političnim sovražnikom, tudi z nepoštenim le pošteni, kajti le potem zamore naša pravična stvar zmagati. — Krivice pa nočemo delati nikomur, tudi najbolj podlemu in zavratnemu soprotniku ne.

Torej na delo za „Mursko Stražo“!

Upravništvo in uredništvo.

Tedenske novice

Vsem našim prijateljem! Javite nam z dopisnico naslove vseh onih, ki še nimajo našega lista, da ga zamoremo poslati na ogled! Agitirajte za svoje glasilo!

Važna stoletnica. Dne 8. decembra letos poteče 100 let, kar se je narodil skladatelj hrvatske, a lahko rečemo tudi jugoslovanske himne „Lepa naša domovina“ Josip Runjanin.

po malem in skrivaj poškiluje pred se ali na stran.

Tako prispeta do globokega tolmana. Marjeta se tedaj ustavi in de: „Martin, malo me počakaj, da skočim k peku po nekaj kruha za-te. Gotovo si namreč po vojenini žejen. Samo mirno stoj, da kam ne padeš.“

Martinu se hipoma zablisne v glavi, kaj namerava žena. Čuti se preslabo, da bi ga vrgla v tolmun kar pri bregu, zato se hoče nekaj korakov od daleč vanj zabušiti in ga spraviti v mokri grob.

„Le pojdi pa hitro pridi,“ reče mož.

Skoro se je pokazalo, da se on res ni motil, pač pa se je zmotila ona. Tisti trenutek namreč, ko se je z naprej prostrtima rokama vohraje približevala možu, se je ta hitro umaknil in žena je sploskoma pala v tolmun. Začela je kričati nemilo, pretrogoma, dihetaje:

„Reši me, Martin, reši me!“

Martin pa je mirno odgovorjal: „Te ne vidim, Marjeta, te ne vidim.“

Še o pravem času pritečeta bližnji pek s pomočnikom in jo rešita iz valov.

Martin in Marjeta se vrmeta domov, oba ozdravljena telesne in duševne slepote.

Baje sta bila potem prav srečna.

V vseh hrvatskih šolah se bo Runjaninova stoletnica svečano praznovala.

P. Hugolin Sattner. Pomenljiva sedemdesetletnica domačega umetnika-redovnika. Dne 28. novembra je slavil preč. g. p. Hugolin Sattner, gotovo eden naših najodličnejših in najplodovitejših skladateljev svojo sedemdesetletnico. Razumljivo je, da so zaslužnemu jublantu čestitala vsa pevka društva Slovenije in da se pridružujejo tem čestitkam vsi pevski zbori širom naše lepe Slovenije. Pater Hugolin Sattner je ustvaril brez števila krasnih glasbenih del. Domovina mu je — četudi že sivolasemu, a še vedno mladeniško delujočemu redovniku-umetniku za veliko prosvetno delo iz dna srca hvaležna. Posebnosti Sattnerjeve glasbe bi moral strokovnjak posvetiti poseben članek, oz. obširno razpravo. Nedosegljiv umetnik je v skladbah „Jejtejeva prisega“, kjer umeva redovnik-umetnik našega goriškega slavca duhovnika-poeta, nesmrtnega sina našega naroda Simona Gregorčiča mnogo bolje, kakor vsak znanstveni razlagalec Gregorčičeve pesmi. Isto velja o skladbi „Oljki“ in „Soči“ ter v „V pepelnici noči“. Ena nadkriljuje drugi v globoki, izraziti in nežni romantiki. Občudovanja vreden je njegov oratorij „Assumptio“. Toda kaj bi lajik govoril o umetniškem snovanju tako velikega sina naše zemlje. — P. Hugolin Sattner je bil rojen l. 1851 v Kandiji pri Novem mestu. V samostan je stopil l. 1867. Od 1890 deluje v Ljubljani kot pevovodja, župnik od l. 1895 do 1920, nato zdaj že tretjič izvoljen gvardijan samostana. Leta 1924 bo imel zlato mašo. Številnim čestitkam, ki prihajajo častitemu jubilarju se pridružuje krščansko ljudstvo naše severne meje in mu kliče iskreno: Na mnoga leta za narodovo prosveto in slavo njegovega imena!

Morilec 11 zaročenk. Kako zamore človek brez verske vzgoje podivjati nam priča sledeče poročilo: Morilec Landru obsojen na smrt. V Parizu je živel že bolj prileten mož, ki se je zabaval s tem, da je poročeval razne neveste, po poroki pa jih odpeljal na svoj gradič, kjer so kmalu izginile. Enajst zaročenk je na ta način prevaral in umoril. Dolgo mu niso mogli priti na sled, ker so bile zaročenske bolj starejše ženske brez bližnjih sorodnikov, ki bi se zanje zanimali. Pri zadnji zaročenki pa je njen sorodnik hotel dognati, kam je izginila. Pri tem so odkrili Landrujeva hudodelstva. Obsojen je bil Landru radi teh umorov na smrt. Živela tako svoboda, ki ne prepoveduje ničesar, še umora ne!

Zakaj pada naša valuta v Curihu. „Jugoslovanski Lloyd“ poroča: Čuvarji naše valute v Curihu so sledeče tvrdke: bratje Mihajlovič, konzorcij N. Petrovič, Schuhmacher in Poper, ki stoje v trgovski zvezi s švicarskim Bankvereinom ter imajo interes nad tem, da ne stoji naša valuta tako visoko, ko oni kupujejo blago pri nas. Isti interes imajo Nemci in Avstrijci, ki so svoj denar prenesli v Švico in sedaj trgujejo z našo državo. Pri tem so udeležene tudi neke grške in italijanske v Švici naseljene tvrdke.

Po veroizpovedi je v naši državi po zadnjem štetju 5.459.212 pravoslavskih, 4.474.867 katolikov, 1.343.370 muslimanov, drugih veroizpovedi pa 9 odst. Po narodnosti je 9.546.000 Jugoslovčanov, 190.191 ostalih, Slovanov, 508.494 Nemcev, 494.163 Madžarov, 479.890 Arnavtov, 178.315 Rumunov in 9585 Italijanov. Neslovanskih narodnosti je torej za 16 odst.

Važna iznajdba. Brata Radošević v Sarajevu sta iznašla letalo brez propelerja in krmila.

Kralj Aleksander pride v Zagreb. V političnih krogih govore, da odpotuje Nj. Vel. kralj Aleksander v drugi polovici decembra v Zagreb. Bansko palačo adaptirajo kot kraljevi konak. Kralj ostane v Zagrebu delj časa.

Zanimiv plebiscit se bo vršil v kratkem v Švici. Vlada namreč namerava po vzgledu washingtonske vlade prepovedati uživanje alkoholnih pijač, vendar pa ne na svojo roko, temveč s pomočjo ljudskega glasovanja. Ljudje bodo po občinah in kantonih glasovali za švicarski prohibicijski zakon ali proti njemu.

Kulturni Italjani. Kakor poroča „Goriška Straža“ so Italjani ponekod prepovedali pevske vaje. To je višek nesramnosti od naroda, ki se ponaša z dvatisočletno kulturo.

Davki v Srbiji. V Srbiji se ne plačujejo dosedaj še sledeči davki: davek na vino, na kuhanje žganja, na vojne dobičke in hišno-razredni davek. Drugih davkov, s katerimi smo oblagodarjeni Slovenci in Hrvatje, tam ne poznajo. Pa ne bi človek govoril o velikem „jedinstvu“ in neki bajni „enakopravnosti“.

Agrarna reforma v Južni Srbiji. Doselej je ministrstvo za agrarno reformo razdelilo v Južni Srbiji 57.500 ha zemlje. Na razpolago je še 40.000 ha.

Dopisi

Še prispevek k redu na naši severni meji.

(Dopis je iz Dravske doline se sicer ne nanaša na naš okraj, vendar je značilen za razmere na severni meji, zato ga kot glasilo obmejnih Slovencev prinašamo. Ured.)

Mnogim pritožbam proti postopanju obmejnih finančnih organov prinašamo še sledeče: Dne 21. t. m. je nesel 65 let stari Štefan Rutnik iz Sv. Primoža nad Muto, oddaljenega 10 km od avstrijske meje, nahrbtnik zelja na postajo Vuzenica.

Med potom blizu Mute, že kakih 15 km od meje, ga je hotel ustaviti finančni stražnik, ki se je pozneje izdal kot finančni kontrolor Djukič, s klicem „stoj!“, česar pa starček, ki slabo sliši, ni slišal.

Nato je oddal stražnik en strel iz svoje karabinke; Rutnik je smatral, da strelja kak lovec v bližini ter je lezel počasi naprej. Stražnik je prišel nato za njim, ga ustavil ter zahteval od njega znesek 50 dinarjev kot carino za tistih 10 glav zelja v nahrbtniku.

Na tej svoji zahtevi je vztrajal v kljub temu, da je imel Rutnik v lastniku zelja pričo, da je zelje iz Sv. Primoža, torej iz jugoslovanskega ozemlja in zato ni moglo biti vtihotapljen.

Dični stražnik je dejal, da njega nič ne briga, kakega izvora je blago ter da bode zelje zaplenil, Rutnika pa aretiral, ako mu ne plača takoj 50 dinarjev.

Ker Štefan Rutnik ni mogel in hotel tej zahtevi ugoditi, mu je stražnik nahrbtnik odvzel ter ga hotel gnati nazaj proti meji, da bi izgledalo, kakor da ga je zasačil pri vtihotapljenju čez mejo.

Izpustil ga je še vsled energičnega nastopa lastnika zelja, nekega razmere dobro poznavajočega orožniškega stražmojstra v pokoju.

Skrajni čas bi res že bil, da se obmejne finančne organe pouči, kako daleč sega njihov delokrog in da po nepotrebnem ne uporabljajo orožja.

G. Radgona. V petek dne 2 t. m. je po dolgi in mučni bolezni umrla gdč. Alojzija Gorički iz Sp. Griza v starosti 69 let. Njen pogreb v nedeljo dne 4. t. m. je pokazal, kako priljubljena in spoštovana je bila pri vseh. Bila je tihega in mirnega značaja ter dolgoletna Marijina družbenica, vneta častilka Marije. Rada je pomagala vsakemu, za kar bo prešla svoje plačilo na onem svetu. Gornjeradgonska dekleta Marijine družbe so se ob odprtem grobu poslovile od svoje sestre v dveh krasnih žalostinkah. Častiti duhovščini, Marijinim družbenicam in vsem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti in tolažili v njeni bolezni, naj bo tem potom izrečena prisrčna zahvala! Njej pa naj bo Bog milostljiv sodnik!

Gornja Radgona. Prošli teden so nam naenkrat ustavili vlak iz Ljutomera, ker nimajo — drva ali premoga. Kako se dostavlja pošta in obavlja drugi promet, si naj vsak naš prijatelj v zaledju misli. Dobro bi bilo, ko bi sedaj šli vsi spat in se zbudili takrat, ko bo dovolj premoga. Kdor hoče videti in vedeti, kje je svet v resnici zaplankan, naj pride v Gornjo Radgono.

Samostojna spaka. (Dopis iz Črešnjavec pri G. Radgoni). Pred nami leži pol pole papirja in na njem v nemških (gotških), seveda analfabetko spakodranih črkah, sledeča slovenska sramota: 10/11-Řchug 1921 Horwat Franz, 6/2 tack gearbat (menda 6 1/2 dni delat?) Borowic Johan 6 tack, tock, Gamzi Ignaz, 7 tok, Fekonnja Anton 6 tak, Franz Steffanez 7 tak i. t. d. dalje: Holz-Poden und Taufel 53 Stik (najbrže leseno dno in 53 dog ali kaj, sam Bog ve) und Schrtn (!) -Poden, dalje: Doken kostet (najbrže misli doge za sode) ter na koncu računa l. Stik Tirl Naigen gemacht... Pod tem samostojno-sramotnim računom in jezikovno spako je podpisan: Binder-Maister Franz Stefanec, Kerschpock... N 35... No, cenjenim čitateljem prepuščamo predstoječi „račun“ v presojo, koliko je dati na samostojno narodnost. Če že izstavi nemški stranki račun iz lojalnosti (prijaznosti), naj se potruži, da ga bo pravilno napisal, ne pa tako spakodrano, da bi postalo vragu slabo, ko bi dobil tako kolobocijo pred oči! Kaj si mislijo Nemci o nas in še prav posebno, ko vedo, da je takozvano samostojna-nemčurska stranka na vladi... Na ta dopis se bo potrkal samostojni velmož in vodja na prsi, češ: Šteflek, dobro si se odrezal! Prav po samostojnem evangeliji!

Rafinirana, občenevarna tolpa. V zadnjem času so bile tatvine v Nasavski občini in Apački okolici na dnevnem redu. Več posest-

nikom se je v njih kašče vlomilo, iz katerih so se poljski pridelki, pšenica in oves v znesku čez 16.000 K pokradli. Ob enem se je ob istem času opazilo po manjših gostilnah presenečljivo povišani denarni obrat — tako je naprimer Franc Žagovec velike gostilniške račune s tisočdinarskimi bankovci plačeval. Posrečilo se je priti tetvinski družbi na sled. Odjemalec vkradenega blaga, pšenice i. t. d. je bil Franc Žagovec, gostilničar in najemnik lova v Nasavi, dajal je tatom vreče, nakupoval je po noči vkradeno blago z namenom istega naprej spečati. Tatovom se je, predno so se k njih temnim podjetjem podali, dobro z mesom in pijačo pri Francu Žagovcu postreglo. Po vrnitvi od take nočne ekspedicije se je rop z Žagovčevu družino prevrskal. Žagovec in sodrugi so bili k mariborskemu okrožnemu sodišču odgnani. Prebivalstvo je umirjeno, ker se je posrečilo to nevarno tolpo zasačiti.

Vsem naročnikom!

Vsled vedno bolj naraščajoče draginje smo prisiljeni, zvišati naročnino listu na 15 dinarjev = 60 K letno, polletno 7.50 din. = 30 K, četrletno 3.75 din. = 15 K, mesečno 1.50 din. = 6 K, vendar ostanemo še vedno cenejši kakor drugi listi. Posamezna številka stane 40 para = 1.60 K, torej ne več 2 K kakor smo prvotno določili. Obmejni Slovenci! Zbirajte naročnike za „Mursko Stražo“! Oglašujte v njej! Uspeh bo zasiguran!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Zadnji „Kmetijski list“ od 24. novembra besediči neke budalosti z ozirom na našo notico o škandaloznem postopanju ljutomerske davčne oblasti oz. njenega eksponenta znanega gospoda Pernéta. „Kmetijskemu listu“ in njegovemu precej prismojenemu dopisniku pa povemo (uradno!) tolažbo, da se zadeva temeljito preiskuje in da bo upravitelj davkov, ki postopa strankarsko že dobil svoje primerno „odlikovanje“. Dopisniku se pozna da je gotovo veliki revež, pa bolj na duhu kakor na žepu pa bi mu svetovali, da se stisne lepo v kot, pa molči. Po končnici — p. na podpisu pod dopisom v Kmet. L. soditi se je označil dopisnik kot „trep“ kakor pravijo na slovenskem Pohorju gotove vrste ljudem... Ne domišljajte si, da bo komentar v vašem listu stvari kaj škodoval; kaj šel! Še koristil bo. Pri pokrajinski vladi vlada, dokler bo tam pazno in pravično oko našega pokr. namestnika Hribarja — gotovo pravicoljubnost. O tem smo prepričani. — Pa na svidenje gospod — p.!

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Slika podivjane dobe, posledica protivršne vzgoje, katero širi liberalno časopisje). Temne noči zadnjih tednov so bile kakor nalašč za tatinske družbe. Rokovnjači so opravljali pa tudi res pridno svoj rokomavharski posel pod okriljem teme, mraza in viharja. Vedno pa le niso imeli sreče ti tiči. — V Lukavcih so izmaknili ključ od žitnice, si dali narediti drugega ter so potem starega vrnili lastniku tako, da niti opazil ni, kaj se je zgodilo. Ko se jim je zdelo, so odnesli kako drevenko (krajevni izraz za staro merico za žito) ter zrnje prodali, izkupiček pa zapili. Odpirali so s ponarejenim ključem. Gospodar dolgo ni zapazil, da se shramba praznijo. Slednjič so zasačili uzmoviče ter jih izročili v roke pravice. Med njimi je bil tudi kmetijski sin iz ugledne hiše. Po slabi družini pre glava boli. — Na meji med negovsko in benedičko župnijo so se tatje sami izdali. Kradli so na debelo. Imeli pa so smolo, da je enemu iz raztrgane vreče padalo zrnje, ko je sopihal z ukradeno robo v skladišče, kjer so našli celo skladovnico vreč, ko so drugo jutro zasledovali z zrnjem posuto sled. Zrnja so pokradli pri enem 20 drevenk (t. j. meric), pri drugem polovico manj. Seveda so žito sproti spravljali v promet. — (Druga lumparija). 27. novembra zjutraj med ranim sv. opravilom so trije fantalini, še ne polnoletni hoteli dobro živeti par ur na račun drugih. Ker sami prašiče — niso imeli ravno na razpolago, so pri sosedu izvlekli prolnika (prašiča) ter ga na licu mesta zaklali. Na domu „komandanta“ ničvrednežev v Brezju so si že spekli 7 ukradenih kur; pura se je še cvrla, prašiča so pa ravno mrcvarili, ko stopi orožnik med nje, ter je bil tako priča vsega, kar se je vršilo. Lahko si mislite, kake oči so napravili, ko so videli, da so ujeti. Vse tri sta gnala dva orožnika vklejnene skozi Sv. Jurij tje, kjer sta dva že prej enkrat pihala kašo. Naj jim tekne! — (Razveseljiva novica). Temu poročilu dodajemo še sledeče: Rožički in seliški fantje so se sešli

k veseli zabavi in nabrali za Obmejni tisk. sklad 35.— K! Čast zavednim mladeničem, ki se zavedajo velikanskega pomena krščanskega tiska posebno v današnjem času. Plemeniti vzgled teh fantov naj sveti drugim. Živeli posnemovalci!

Sv. Križ na Murskem polju. Dne 21. novembra sta bila poročena mladenič Matija Kosi in mladenka Marija Stuhec iz odličnih krščanskih rodbin. Novoporočencem obilo sreče. Ob veseli svatbi so prijazni svatje darovali na predlog mladeniča Anton Stuhec za Kmečko zvezo 230 kron in se stem očitno pripoznali za pristaše stranke, ki si je stavila v program, ohraniti naši lepi Sloveniji ljubo slovensko govovico in ohraniti našemu ljudstvu katoliško vero.

Ljutomer. (Prosvetno gibanje). Zabavni večer Čitalnice in Slov. pevskega društva se je sijajno obnesel. Na občno željo so se morale ponoviti skladbe: „Vesela pevka“, „V snegu“, „Fantu“ in „Veseli pastir“. Vse skladbe so se dovršeno prednašale. Skladatelj Adamič bi bil gotovo vesel slišati svoje skladbe, ki jih nameravajo tudi že naši mali pevski zbori. Tudi kupleta (gg. Vihar — Mikl) sta prav ugaljala. Bila je to res neprisiljena zabava. Želimo le večkrat takih prireditev. Izredno presenetil pa nas je sal. orkester, ki je od lanskega nastopa sem že zelo napredoval. Le tako naprej! — (Zopet egiptovska tema). Stranski uličarji zopet prosijo sl. občino, naj nam vendar že preskrbi žarnice, da ne bomo tako po temi tavalji. V Mariboru se dobé take žarnice, kolikor jih hočete. Ne izgovarjajte se, da jih ne morete od nikoder dobiti! — (Nesreča). V četrtek bi si moral delavec Andraž Tišič iz Ljutomera pri Skaliču v Žerovincih ogledati nekega konja. Kljub svarilu domačih, naj ne gre preblizu konja, si je vendar ogledal bistrega konjiča, ki ga je pa s tako silo pritisnil ob steno, da je dobil vbogi Tišič hude poškodbe v trebuhu, po katerih je že naslednji dan v groznih bolečinah izdihnil. Zapušča ženo s 4 nepreskrbljenimi otročiči. N. v m. p. — (Darovi za dijaštvo)! V Radomerji pri Ljutomeru se je 23. novembra poročila Ančka Fjater (Arnus) z Jožefom Magdičem iz Cvena. Na gostiji se je nabralo za Mariborsko dijaško kuhinjo 424 K. — V Grezovščaku se je nabralo pri desetletnici poroke vrlih zakonskih g. in gospe Perbil za dijaško kuhinjo v Mariboru 150 K. V posnemanje. Vsem jubilentom obilo sreče!

Sv. Lenart, Sl. gor. Dne 8. decembra ob 15 uri priredi tukajšno bralno društvo igro „Mlinar in njegova hči“ v dvorani g. Arnus pri Sv. Lenartu Sl. gor. Vsi prijatelji ljudskih iger prijazno vabljene.

M. Sobota. Veselica Jugoslovanske Matice v Murski Soboti, ki se je vršila 13. t. m. je imela sledeči uspeh: kosmati dobiček znaša K 18.877.60 stroški in taksa za vstopnice K 4.260.60 čisti dobiček K 14.677. — Darovi v naturi: Gustav Dittrich 3 dobitke; Boroš Bono, kavarnar 2; Prekmurska tiskarna 2; Kemeny, kavarnar 5; Brata Brumen 4; Kolbi & Smodiš, 2; Fürst & Sin, 3; Ascher & Sin 3; Josip Turk, gostilničar, 5; Heimmer-Samuel, 5; Hartman Ana, 1; Cerkvenik Rado, 4; Franjo Jelovšek, 9; Ljudmila Počkaj 2; Babič 1; Dr. Vesnik 1; Franica Novak 2; Kristi David 2; Cilka Bergant 1; Joža Samec 3; Kaušek Karl 3; Jožef Rožič 1; Engelsberger 1; Stare Janko 1; Karl Hirschl 1; Nemeč Janoš 10; Benko 10; dr. Böls lekarnar 7; Rudolf Habjan 1; Čeh 8; Gaspar 2; Janko Jonaš 1; Cipoth Josip 5; Nadai 5; Emilija Sokal 4; Kardoš 5; Sečko Ivan 2; Sagadin, major 2; Vsi iz Murske Sobote. Žiga Rozenberger, gostilničar Tropovci, Rehn Ivan, trgovec; Zöks Julija, gostilničarka, Felkeš Andrej, nadučitelj, Antauer Evgen, Roza Pavličeva, vsi iz Tišine skupaj 8 dobitkov. Ahčin Kristina, Pucinci 4; Helena Horvat 2 steklenici slivovke; učitelj Mirko Dujc, Krog 1; Avgust Kompara iz Dolnje Lendave poslal nabiralno polo z 202 kronami. Po 20 kron so darovali: Ljudmila Počkaj; Čuš Jakob; Josip Tratnik; dr. Franjo Strižič; dr. Konda; dr. Bratina; Rado Jurko; Korže Janko; Šauta Josip; nadkomisar Puš; dr. Svetelj; Malašič Matija; 4 gg. častniki; Malka Osterc; Joško Trobej; Zinka Pečirer; Mlinar Anton; Svetina Anton; Čeh & Gaspar; Bernik; Puhan; Justi Pili; Prelog; Štefan Šiftar; profesor Orožen; Šavelj; Boroš, kavarnar; Novak, oficijal; Črnko, učitelj; Marič; Pozvek; Heimer Oskar, Evgen in Antal, in Samuel Fridrich. Vsi iz Murske Sobote. Ludvik Šiftar — Strukovci; Širca Anton, Krajna; Šiftar Štefan Bodonci; Šinko Jože Skakovci; Hauptman Štefan Cankova; Jelinčič Ladislav Gornja Lendava; Jurij Vogler Cankova; Gomboc Krajna; dr. Kramar Dolnja Lendava; dr. Kandrič Dolnja Lendava; dr. Čuš Dolnja Lendava; Smodiš Kapela; Vojsk Beltinci. Po 30 kron.: Franc Glavnik, kaplan Kapela; Dujc Mirko, učitelj Krog; Po 40 kron.: Josip

Soukop, Alujz Pipa, dr. Goljevšček, Karl Tigl Koder Anton, notar, Košir, en častnik, dr. Černe-Postl, Čížek, Trautman Aleks, Nemeč Franc, Čeh Franc, Armin Hirschl, Halmoš, Mesarič, Antauer, Gomboc, Leskovič, Šega Anton, Vsi iz Murske Sobote. Landi Križevci, Sočič Kalman Krajna Kočar Skakovci, Mirko Klanjšček, učit. Dolnja Lendava, Franjo Pavlica Petanjci, M. Pušenjak, učiteljica Kapela, Franica Šmidlechner Kapela, Ivo Seršin, učitelj Kapela, M. Meško, župnik Kapela, Rozenberger, gostilničar Radenci, Maršek, gostilničar Radenci, Poljak, lekarnar Radenci, Šiftar Janez Petanjci. Po 60 kron: Heimer, Ivan Gal, iz Murske Sobote. Po 80 kron: Karol Sörči, Martjanci, Fürst Murska Sobota, Ženanavlja, župan Radenci, Jurjevčič Radenci, Fürst Edvard Murska Sobota. Po 100 kron: Jug. Kreditni zavod, Murska Sobota; Josip Lukašek Murska Sobota, Karol Horvat Kapela, Jože Ivan Vogler, Petanjska Slatina; Josip Turk Murska Sobota, Kardoš Murska Sobota. Po 200 kron: Mariborska eskomptna banka; Karl Vogler; Kač učiteljica za žen. ročna dela 140 K Hofman 120 K, Sagadin, major 52 K, Bole 84, vsi iz Murske Sobote. Janko Karl 16 K, — Skakovci, Luka Medin Dolnja Lendava 12 K, Jože Šmidl, orožnik Pucinci nabral 170 kron.

Vsem darovalcem se odbor najtopleja zahvaljuje.

Iz Petanjcev. O priliki poroke g. Matije Debelaka, posestnika v Petanjcih nabrala se je na svatbi dne 21. novembra na predlog orožnika narednika g. Štefana Klanjšega in g. Josipa Šiftarja iz Petanjc 408 kron za Jugoslovensko Matično podružnico v Murski Soboti. Za isto podružnico so še darovali: gg. Osterc, Horvat in Sošič po 40 kron, Cvetko, Gobec in Neubauer po 20 kron, Tavčar 40 kron in 5 lir vsi iz Beltinc; odvetnik dr. Vladimir Škerlak iz Murske Sobote 40 kron in g. Fran Babič 20 kron. Vsem plemenitim darovalcem najtoplejša zahvala.

Dolnja Lendava. Razveseljiv dementi. „Murska Straža“ je v svoji 44. številki (od 4. novembra t. l.) prinesla sledečo notico: „Murska Robota. Gospod Božidar Sever, takozvani steber SLS je našel za primerno svojemu značaju, da presedla v JDS. S tem se sam obsoja in kdorkoli pozna njegovo „ličnost“ se mora čuditi, zakaj je SLS-vodstvo temu gospodu toliko verjelo. O tempora!“ Gospod Božidar Sever nam poroča, da omenjena vest nima nikake podlage in da jedino mogoče, da ga je nekdo njegovih izvestnih sovražnikov denunciral ter vedoma lanciral v javnost vest o političnem „presedanju“ iz ene stranke v drugo. Mi to vest radi dementiramo, ker nočemo delati nobene krivice, nikomur, vzlasti pa ne gospodu Severju, ki si je stekel dokaj zaslug za Prekmurje. Imenovani izjavlja, da je sit politične borbe in ne bo aktivno deloval v nobeni stranki. Dopisniku pa, ki je imel najbrže — poznavši ugled našega lista — zahrbtnje namene z osebo g. Severja, pa bodi povedano enkrat za vedno, da nismo za razne izmišljotine na razpolago in si bomo v bodoče dobro premislili, priobčiti kako stvar, katero nam pošlje. Gospodu Severju pa kličemo, naj vstraja v borbi za ljudstvo in njegove pravice brez ozira na sovražnike, ki javno pa na tihem rovarijo proti narodu in domovini, na jeziku pa nosijo veliko besedo!

Gornja Radgona. (Miklavžev večer). Tukajšnje šolsko vodstvo je priredilo v pondeljek, dne 5. t. m. Miklavžev večer v korist ubogim šolskim otrokom. Dvorana je bila nabito polna odraslega občinstva, ki je z zanimanjem sledilo res srčkano izvedeni otroški igri „Šivilja Klara“. Kljub skromnosti društvenega odra je bila predstava precej efektna in je zelo hvalevredno, da šolstvo vodstvo prireja take prireditve. Igrji je sledil nastop Miklavža (g. Logar) in hudičev (gg. Berložnik in Deutscher) ter obdarovanje. O gmotnem uspehu prireditve nimamo še poročil.

Gospodarstvo

Razglas. Z razpisom finančnega ministerstva generalna direkcija carin z dne 10. oktobra 1920. C br. 78897 je prepovedan uvoz vžigalic iz inozemstva, da se zaščiti domača industrija vžigalic. Kljub temu je območje finančnega okrajnega ravnateljstva preplavljeno z vtihotapljenimi vžigalicami (Solo, Bauernbund i. t. d.) Ker je radi tega država zelo prikrajšana na monopolni taksi, se bodo vse te vžigalice zaplenile in proti trgovcem, ki spravljajo to vtihotapljene vžigalice v promet, se bo postopalo po zakonitih kazenskih določilih.

Razglas. Začasni zakon o državni trošarini, taksah in pristojbinah določa v tarifni postavki 236, da se mora za vsako igro kart in domin za igranje plačati takso 15 din. Ker pa je prodaja igralnih kart in domin podvržena dohodarstveni kontroli, se v smislu čl. 83 točki 24 in 25 taksnega in pristojbinskega pravilnika in § 10 zakona z dne 15. aprila 1881 državni zakonik števil. 43 opozarjajo vsi prodajalci kart in domin v izogib eventualni kazni, da v kolikor tega še niso storili, prijavijo prodajo teh predmetov finančnemu okrajnemu ravnateljstvu v Mariboru.

Na račun vojne odškodnine dobimo v dveh obrokih, in sicer meseca marca in meseca junija iz Nemčije 400 velikih in 30 malih lokomotiv, razen tega pa še 3900 zaprtih in odprtih železniških voz. Skupna vrednost tega železniškega materijala znaša 1.000.000.000 mark.

Slabo gospodarstvo. Uvoz cigaretnega papirja je vlada prepovedala, ker domače proizvodnje tega izdelka popolnoma zadošča našim potrebam. To je res, nič manj pa ni res, da je vlada s tem dejanjem zopet enkrat priskočila na pomoč domačim oderuhom, katerih izdelki so v državi vsaj petkrat dražji kot tuji.

Na Nemškem se pridno dela. Število brezposelnih na Nemškem je padlo v septembru t. l. z 233.000 na 183 tisoč. Nemška vlada je odklonila predlog saške vlade, da bi se na 9. dan meseca listopada, spominski dan revolucije ne delalo v državnih podjetjih. — Ali bi ne kazalo uvesti pri nas poseben urad za izsleditev in odpravo vseh lenuhov in postopačev? Koliko takih sumljivih senc se plazi med našim ljudstvom, s katerim mešetarijo in pri očitni lenobi udobno živijo. Merodajni faktorji naj o tem razmišljajo, mogoče bi ureditev tega vprašanja zboljšala našo crkajočo valuto?

Šolsko vodstvo Gornja Radgona izpolnjuje prijetno dolžnost, da se tem potom iskreno zahvaljuje vsem tistim, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je Miklavžev večer v vsakem oziru uspel tako dobro. Predvsem gre zahvala gospem Blažonovi, Potočnikovi in Skuhalovi, ki so z neverjetno požrtvovalnostjo oskrbele obleke za palčke, vile in angeljčke. Istotako so skorej vse tukajšne rodbine, katerih imen zaradi pičlo odmerjenega prostora ni mogoče posebej naštetih, prispevale s tako bogatimi in obilnim darovi, da so razun revnih bili obdarjeni še vsi drugi učenci tukajšne šole. Veselje, ki so ga s tem naredili mladini in njena hvaležnost naj jim bo v plačilo. Dalje je bilo tudi več denarnih prispevkov, od katerih se posebej omenjata zneska 720 K od g. Škerleca in 194.60 K nabranih od tukajšnega oddelka finančne kontrole za nabavo raznih šolskih potrebščin revnim šolarjem. Skratka, vsa čast in najlepša zahvala tukajšnemu prebivalstvu, ki tako visoko ceni šolsko delo ter ga tako izdatno podpira! Pri takih razmerah je lahko vsaka mladina srečna, učiteljstvo pa zadovoljno. Čisti dobiček bo znašal približno 1200 K.

Najnovejše.

Iz Beograda se poroča, da je vlada gospoda Pašića odstopila in da je demisijska sprejeta. Do sestave nove vlade je poverjeno g. Pašiću vodstvo državnih poslov. Sestava vlade je odprto vprašanje, ker je kralj izjavil, da se mora radi rešitve vladne krize posvetovati z vsemi parlamentarnimi skupinami. Navidez je nastala zmešnjava, iz katere je samo ena rešitev; nove volitve, ki bodo obsodile vse dosedanje izkoriščevalce naroda in države. Mogoče je, da se sestavi vlada, kakor je bila dosedaj, mogoče, pa tudi, da se brez volitev izvoli odn. sestavi druga vlada, ki pa bo imela zelo težko stališče.

Obmejni Slovenci! Žrtvujte ob priliki društvenih prireditvah kako svotico za Obmejni tiskovni sklad!

Listnica uredništva.

J. R. Maribor: Sporočajte še večkrat kaj, četudi od drugod. Hvala lepa za sotrudištvo. — **Ljutomer:** Veselilo bi nas, če bi se poročevalska služba ustalila. „Murska Straža“ mora postati zares v prvi vrsti krajevno glasilo. Za poslano gradivo prisrčna hvala! Se priporočam. — **Sv. Jurij ob Ščavnici:** Požrtvovalnost seliških in rožičkih fantov je zelo vzgledna. Hvala za dar. Izročajte vedno nabrane zneske voditelju organizacije, ki bo vse nadaljno sam oskrbel. Bog živi. **G. B. S. Dolnja Lendava:** Vse v redu. Pa brez zamere. Več pismeno. — **Podružnica Jugosl. Matice Murska Sobota:** Prosimo Vas, da v sličnih slučajih ne detajlirate darov in zneskov, ker to zavzame ogromno zelo dragega prostora. Za sedaj smo priobčili v celoti in bomo tudi v bodoče radi priobčili, ampak le sumarna poročila. Ako bi rodoljubi ob severni meji gledali na to, da se list, ki stoji in pade le za interese obmejnega prebivalstva znatno razširi, bi lahko tudi taka poročila prinašali v popolnem obsegu. — **Radinci:** Zadeva finančnega podčastnika se že službeno preiskuje. Bog živi! — **Vsem ostalim dopisnikom:** Radi pomanjkanja prostora izide vse porabno prihodnjič.

Dobra žena in mati ima vedno nekoliko steklenic lekarnarja Fellerja prijetno dišečega „Elsafluida“ pri hiši. Dobro služi za drgnjenje hrpta, rok, nog in celega telesa, kot kosmetikum za usta, kožo in glavo. Mnogo močnejši, izdatnejši in delujoči kakor francosko žganje. 3 dvojnate steklenice ali 1 specialno steklenico skup z zamotom in poštnino za 48 K pošilja: Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št. 326 Hrvaško. ce

Kupi se hiša

z malim posestvom vred, najrajši na deželi v gornjeradgonskem-ljutomerskem ali ptujskem okraju. Hiša pripravna za trgovino poleg glavne ceste ali farne cerkve. Ponudbe na I. L. poštno ležeče Križevci pri Ljutomeru.

Josipina Pleško, šivilja v Gornji Radgoni, Spodnji Griz št. 16, nasproti pošte, ima v svoji delavnici naprodaj zgotovljene obleke, zimske bluže, moško in žensko perilo, obleke za otroke itd. po najnižji ceni.

Med ima na prodaj iz lastnega čebelarstva večjo množino. Cena je 1 kg 60 K. Franc Horvat, Črešnjevci, Gornja Radgona.

Obmejni Slovenci!
Zbirajte
za Obmejni tiskovni sklad!

Učenec

se sprejme v trgovini Marko Rosenberg v Ljutomeru.

Kupim kolje,

2—5 tisoč. Ponudbe na Korat, Črešnjevce 4.

Pisalni stroj,

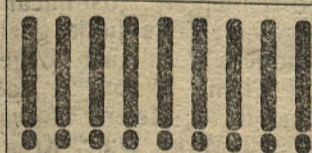
sistem „Hammond“, s 5 različnimi pisavami, se ceno proda. Kje, pove upravništvo.

Kdo?

ima kaj za prodati ali hoče kaj kupiti, naj inserira v „Murski Straži“, najbolj razširjen list v Prekmurju, Murškem polju in Slov. goricah.

Sani

(Kutscherschlitten) z blazinicami in s 6 sedeži se prodajo. Cena 3000 K, kje, pove uprava.

Liubitelji lepih knjig!

Segajte po knjigah, katere ima v zalogi

KNJIGARNA PANONIJA
v Gornji Radgoni

Prvi in edini slovenski zavarovalni zavod Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Sprejema: 1. Vsa požarna zavarovanja
2. Življenska zavarovanja
v vseh kombinacijah .....

Najugodnejši pogoji.

Za trgovce s semenjem!

Zadruga za proizvodnjo sjemenja, Zagreb, Preradovičeva ulica 20 daje trgovcem s semenjem franco vsaka postaja omarico za semenje (po vzorcu tvrde Mauthner). Semenje je odmerjeno v vrečicah v vrednosti po 2 kroni. Vrečice imajo barvano sliko dotičnega sočivja ali cveta in navodilo za gojenje. Neprodane vrečice se v nepoškodovanem stanju vračajo v jeseni nazaj ter se denar vrne. Vse semenje je potom „Postaje za izstraživanje (preiskovanje) semenja“ v Zagrebu preiskano, zajamčeno kaljivo in prvovrstno. — Trgovci dobé semenje s 25% popustom.

Naročila se že sedaj sprejemajo!

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z n. z.

sprejema

hranilne vloge

ter jih obrestuje po

4%

Obresti pripisuje brez posebnega naročila koncem decembra h kapitalu;

daje

posojila

na vknjižbo, na poroštvo, menice tekoče račune, vrednostne papirje, raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge hranilne knjižice in plačuje za nje terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil

brezplačno;

plačuje rentni in invalidni davek sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih valut (tujega denarja), vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča pojasnila in kreditne informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši, glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani, št. 10.593. — Telefon št. 3.